

til Landbrugerne, som har været Producenter af de Skind, hvorpaa Pengene har været tjente. Men selve den Omstændighed, at Pengene nu bliver givet tilbage — ganske vist ikke direkte til de enkelte, men mere indirekte —, skaber unægteligt et vist Præcedens, og jeg er tilbøjelig til at mene, at naar i Der overordentlige Kommission Landstingsmand Døcker i sin Tid ikke var begejstret for at tiltræde dette Fordelingsforslag, var det, fordi han nærede en vis Frygt for det Præcedens, der kunde skabes derved. Det har dog neppe været Meningen med de mange Foranstaltninger, der er truffet under Krigen med det for Øje at holde Varepriserne her i Landet nede, at hvis der blev lidt Penge tilovers, skulde de straks betales tilbage. Forsaa vidt det var Meningen, kan der i den nærmeste Fremtid blive rejst meget stærke Krav overfor Statskassen. Jeg skal i denne Forbindelse lige nævne et Produkt som Sukker; naar først alle Sukkerordninger er ophørt, vil Staten ifølge de Oplysninger, der er fremkommet under en Debat mellem det ærede Medlem Hr. Hauge og den højtærede Landbrugsminister, ligge med et Beløb paa 5 Mill. Kr. Jeg ved nu meget vel, at man kan indvende, at disse Sukkerordninger beror paa frivillig Overenskomst med Roedyrkerne Organisationer, Fabrikkerne o. s. v., men denne frivillige Overenskomst var dog ikke mere frivillig, end at den var indgaaet under det Pres, som forelaa under den daværende Situation, hvor Formaalet var at forsyne Markedet herhjemme med den nødvendige Ting, som hedder Sukker. Derfor vilde det være lige saa berettiget, hvis man til sin Tid stillede Krav om, at disse Penge blev tilbagebetalt til Roedyrkerne, og skulde det ske — jeg agter ikke at rejse noget saadant Krav —, maa jeg forvente, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup vil stille sig velvilligt og søge at faa sit Parti til at stille sig velvilligt til denne Tanke.

Jeg skal ikke fordybe mig i de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Pinstrup og det ærede Medlem Hr. Hauge fremsatte. De angik den Tid, der er svundet, og den Tid kommer forhaabentlig ikke tilbage, da vor Administration skal være i den Grad indviklet, som den har været — jeg har, efter Ordningens Ophør et levende Indtryk af, at der i Virkeligheden intet Menneske er, der kan hitte ud af det, der er sket i Tidens Løb. Men jeg kunde ønske at opholde mig lidt ved Fordelingen af det Beløb, der her er Tale om. Det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Hauge frem-

satte om Oprettelse af en Grundfond til Grundforbedringsarbejder for det mindre Landbrug, er ikke nogen daarlig Tanke, tværtimod er det en Tanke, man kunde se paa med den allerstørste Sympati. Men overfor det ærede Medlems Bemærkning om, at de Landbrug, som bliver oprettet efter den nye Lovgivning, særlig trænger til Grundforbedringsarbejder som Mergling, Dræning og den Slags Ting, maa jeg have Lov til at gøre opmærksom paa, at man dog maa gaa ud fra, at de Jordarealer, som stilles til Raadighed, og hvorpaa der oprettes nye Landbrug efter disse Love, er i en saadan Kultur og i det hele af en saadan Karakter, at Grundforbedringsarbejder paa dem ikke skulde være paakrævede i Øjeblikket. Det er kun en lille Bemærkning, jeg tillader mig at gøre. I øvrigt er Forslaget ganske tiltalende, og jeg anerkender den gode Tanke, der ligger til Grund derfor. Men jeg ser ikke, at den Fordeling, som foreslaas i Lovforslaget, i nogen Retning kan lægge sig i Vejen for, at Beløbene — ganske vist ad anden Vej end direkte fra Landbrugsministeriet — kan komme til Anvendelse netop til det, som det ærede Medlem Hr. Hauge paa sit Partis Vegne ønskede.

Jeg tiltræder da den foreslaaede Fordeling, forsaavidt angaar Beløbene til de samvirkende danske Landboforeninger, de samvirkende danske Husmandsforeninger og de 400 000 Kr. til Studiehjælp for flinke mindre bemidlede Landmænd. Hvis jeg havde været med i Forhandlingerne om denne Sag, vilde jeg have insisteret stærkt paa, at det sidste Beløb var blevet væsentligt større, for jeg tror, at netop herigennem vilde Pengene have faaet den allerbedste og for hele Landbrugets fremtidige Udvikling mest praktiske Anvendelse, og jeg skulde for mit Vedkommende ikke have noget imod at stemme for Lovforslaget, hvis hele Beløbet var foreslaaet anvendt netop til dette Formaal. Forslaget om de 150 000 Kr. til Fordeling mellem Slagtermestrenes Organisationer skyldes, efter hvad der blev oplyst før, at Slagterne har gjort gældende, at Skindene paa et bestemt Tidspunkt havde været deres Ejendom. Det er naturligvis ikke alle Skind, der har været deres Ejendom, for der er dog ogsaa af Landmændene selv leveret Skind til Garvere o. s. v.; men jeg skal ikke modsætte mig den foreslaaede Anvendelse af disse 150 000 Kr.

Derimod indeholder Lovforslaget meget lidt Oplysning om den sidste Post: 534 530 Kr. til Oprettelse af et Forsøgsmejeri. Om